

ביאורים לכמה מדברי המסורה לפרשת במדבר

א/מב – "בניי" נפתלי, במסרה קטנה מציין שבשאר כל השבטים כתוב "לבניי" מבאר זאת אריז"ל בספרו "לקוטי תורה" על פרשתנו עיי"ש

א/נ – ישרתהו (חסר ו' אחרי אות תי) אבל להלן "ויילוו עליך וישרתוך" (יח/ב) עם ו' מבאר "היכל הברכה" כי היו לויים שהיו רק בדרגת שוערים, מדרגה שהיא חלשה ללא ו'. (וזהו בפסוק שלנו) והיו לויים אחרים שהיו משוררים, מדרגה גבוהה יותר עם ו'. (יח/ב) כי משך חמש שנים (מן גיל 25 עד 30 – חולין כד.) הם למדו את הכוונות הסודיות של פרקי זמרה ששרו. ("סידור אריז"ל", שיר של יום). ו' היא אות של תורה.

ג/ד – "וימת נדב ואביהו... בהקרבם (חסר י' אחרי ר') מבאר "היכל הברכה" בגלל פגם בקרבן שלהם, חסרה אות י', סמל של ספירת חכמה, "החכמה תחיה בעליה" (קהלת ז/ב) ולכן מתו.

הדרת תורה פרשת במדבר

א. במדבר א, איב. "וידבר ה' וכו' שאו את ראש כל עדת בני ישראל". מפרש רש"י: "מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה. כשיצאו ממצרים, כשנפלו בעגל, כשבא להשרות שכינתו עליהם מנאם, בא' בניסן הוקם המשכן, ובא' באייר מנאם" עכ"ל.

- "מונה (101) אתם [כתיב חסר של "אותם"] (441) כל (50) שעה (375) = בסה"כ 967
- בט"ו (17) לניסן (200) י"ז (17) לתמוז (483) ובא' (9) לאיר [כראוי בכתיב חסר] (241) = 967.

ב. במדבר א, א. "באחד לחדש השני" ... (עיין דברי רש"י בפסקא הקודמת)

- באחד (15) לחדש (342) השני (365) בשנה (357) השנית" (765) = בסה"כ 2066
- מתוך (466) חבתם (450) לפניו (176) מונה (101) אותם (447) כל (50) שעה (375) = 2065.

ג. במדבר ג, ט. [הלויים] "נתונים נתונים המה ליי". מביא "מדרש הגדול" (בשם הגמרא, בכורות ל:): "בן לוי שבא לקבל" וכו' כמפורטת הלשון להלן:

- "ונתתה (861) נתנם (546) נתונם" (546) (כל המלים כדכתיב) = בסה"כ 1953
- בן (52) לוי (46) שבא (303) לקבל (162) כל (50) דברי (216) הלוייה (56) חוץ (104) מדבר (246) אחד (13) אין (61) מקבלין (322) אותו (413) = בסה"כ 1954.

או באופן אחר:

- "ונתתה (861) את (401) הלויים (91) לאהרן (286) ולבניו (104) נתונם (546) נתונם (546) המה (50) לו (36) מאת (441) בני (62) ישראל" (541) = בסה"כ 3965.
- בן לוי (98) אשר (501) קבל עליו (248) את (401) כל מצוות (592) הלוייה (56) חוץ מדבר (350) אחד (13) אין (61) מקבלים (222) אותו (413) עד (74) שיקבל (442) את (401) כלן (100), כתיב חסר כנדרש) = בסה"כ 3967.

ד. במדבר ד, כ. "ולא יבואו לראות כבלע את הקודש".
מתרגם אונקלוס: "כד מכסן". ורש"י פירש "ובלוע שלו, כיסויו".

- [כ] בלע (102)
- כיסויו (102)